

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321577920496/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

ANDET OPTRIN

BIARKE. HIALTE. RUDE OG ALUILDE

BIARKE

Vi flye dog ikke . . Men nogen Hvile, som du siger, kan være tienlig . . Jeg mærker . . Ha nu har jeg stor Lyst, at see Odin . . Siig mig Rude, kiere Hustrue, om du seer ham nogensteds!

RUDE

Min Biarke, vil du have Lykke at krige fremdeles, da løft dine Øine op til Himmelen, og giør dit Offer til den, som har Magten og Seieren i sin Vold! . . Du bliver bleeg . . du dør min Biarke . .

BIARKE

Men jeg har alligevel hævnnet mig skiellig paa dem . . der hialp hverken Skiold eller Brynie, hverken Hielm eller Krefth imod dette mit skarpe Sværd . . der laae omkring mig med døde Forrædere ligesom et høit stort Berg . . Mig tykkes, Hialte, at du giørde og lyst, hvor du foer frem . .

HIALTE

Jeg veed ingen Sted, hvor tappe og duelige Krigsmænd giørdes meer fornødne, end der, hvor jeg stod.

BIARKE

Saae du ham, den stærke Svenske, som hug saa dybt i mit Harnisk, iglennem Fandseret, som det havde været Vox? . . Men jeg hug til ham med min Snertir, og kløvede ham lige ned i Bryst-Benet . . da flyede de andre Niddinger og turde ikke komme mig nær . . Men . . jeg veed ikke hvorledes det er, Hialte . . det bliver mørkt for mine Øine . . Jeg svimler . . laan mig din Arm, Rude!

RUDE

Hvad vil du? . .

BIARKE

Føer mig derhen, hvor min Herre faldt . . der . . ved hans Hoved . .¹⁾ Jeg føler . . at jeg dør . . mine

¹⁾ Hun fører ham hen til Hovedet af Rolfs Liig.

Knæe ryste . . og en Mathed . . som jeg før aldrig
fornam . . Hold mig fast min Rude! . . Men jeg vil
døe leende, som Agner døde . . thi jeg døer for min
Konge . . dog at hævne ham . . at igiennemstøde
5 Forræderens Hierte . . den Lyksalighed . . dertil
var jeg ikke værdig . . den er en ædlere forbehol-
den . . maaskee dig min Hialte . . men du bløder
stærkere, end jeg . .

HIALTE

10 Og jeg kunde være i Valhal, førend du . . Men
Blodet er varmt i mig endnu, og jeg føler ikke, at
det formindskes . . Bitterhed . . Ha! . . en rasende
Tanke, som opflammer min hele Siel, gjør, at jeg
15 ikke føler det . .

BIARKE

Hold mig min Rude . . Her vil jeg døe ved min
Herres Hoved . . men tag dig i Agt, at jeg ikke
rører ham, naar jeg falder . . Ha! . . min Rude, jeg
døer, men jeg døer som en ærlig Mand.

RUDE

20 Du døer som en Helt, min Biarke . . Alle, som
hører det, skal misunde dig . . og mig, som du el-
skede . . Efter tusinde Aar skal endnu de unge Møer
synges din Roes for deres Brudgomme, de unge
25 Helte, naar de gaar i Kamp for deres Konge, og
sige til dem: Fortien at døe, som Biarke døde . .

BIARKE

Og som Hialte . . Kom Hialte! . . Læg du dig ved
din Herres Fødder! . . at naar de komme og rand-
30 sage disse døde Lige, enhver kan see, at vi har
troelig tiend vor Herre og Konge . . det hindrer ik-
ke, at Ravne og Ørne fortære siden vort Legeme,
naar vi ellers døe, som oprigtige og tappe Krigs-
mænd, paa Val-Stedet hos vor Konge . .

HIALTE

35 Ja ved min Herres Fødder . . Ha, ved Odin jeg
fortiener det ikke . .

ALUILDE

Ædle Hialte! . .

BIARKE

Min Rude! . . Beste Hustrue! . . Jeg forlader dig
 . . Men de kostbare Taarer, som du værdiger mig
 . . de gjøre mig det tungt, at forlade dig . . Tør dem
 af min Rude! . . Guderne ere hos dig . . Kan mine
 Been blive lagte hos Agners . . eller . . hos Rolfs . .¹⁾

RUDE

Død er han . . Den fortreffelige Mand . . den anden
 af de beste Mænd, som jeg overlever! . . i min
 første Ungdom! . . Alfader! . . Og paa den samme
 Dag, som Agner faldt . . Ulyksalige Dag! . . Biarke,
 min Biarke! . . nu er du ikke meer . . Jeg skal ikke
 tiere læse den ømmeste Siel, ikke den søde Melan-
 cholie, ikke dine Venners Dyder, og ikke fremme-
 des Modgang i disse Øine . . De ere lukkede . . for
 evig lukkede . . Heller skal jeg ikke hænge ved din
 Arm, og lokke hemmelige Dyder af dig . . og trette
 mod din elskværdige Stortalenhed, naar du talte
 om din Rude . . og hvem din Svoger var, og om
 Rolfs Ære . . Død, død er du . . Men jeg vil ikke be-
 klage dig . . det er ikke ved Taarer, at jeg skal for-
 tiene, at være Biarkes Enke . . Ha Hialte! . . har du
 Styrke endnu til at hævne din Ven? . .

ALULDE

Seer du ikke, at han arbejder med Døden? . .²⁾

HIALTE

Ja, ved min Herres Fødder sagde han, den beste
 Mand, at jeg skulde ligge . . Sagde han ikke det
 Rude? . . Men jeg vil ikke ligge ved min Herres
 Fødder? . .

HOTHER²⁾

Jeg kan ikke udstaae det længere Gevar.

RUDE

Hvad gjør dit Øie saa vildt, Hialte? . . dit Aasyn
 er grummere, end det var i Kampen.³⁾

¹⁾ Han falder om og dør.

²⁾ Hother, som den hele Tid, saavel som Gevar er blevet tilstede, siger dette bagerst paa Skuepladsen.

HIALTE

Ha, jeg betroede . . og nu raser denne Tanke i
mit Bryst . . Jeg ubesindige! . . at jeg skulde betro
min Konges Liv i andres Hænder! . . og . . Himmel
5 . . til en, som ikke holdt sig det for en Skam, at
tiene en Forræder! . . Hother, Hother! . . Guderne
veed, at jeg intet uædelt kunde tænke om dig . .
Men nu har du gjort, at jeg er skyldig i min Kon-
ges Død . .

HOTHER¹⁾

Nei! . . Nei, min Hialte! . . ikke skyldig i din Kon-
ges Død . . ved alle heilige Guder ikke skyldig . .
du kunde ikke have forsvart Rolf bedre, end jeg
forsvarte ham . . Bebreid mig ikke, at jeg fulgtes
15 med en Forræder! . . Guderne har skiult de men-
neskelige Hierter for dig og for mig . .

HIALTE

Ha! . . min Ven! . . Man behøver kun at see den
oprigtige, for at troe ham . . Men du adspredede
20 en Taage fra mine Øine . . du glør mig det let at
døe . . Nu . . min Hother, nu . . har jeg fortient at
være din Ven . . saa læg mig ved Fødderne af min
Konge . .²⁾

HOTHER

25 Min Ven, min Ven! . . En Halv-Gud maatte ønske
sig Dødelighed, for at døe som Hialte . .

RUDE

Sønnesøn af Svanvide! . . thi Hialte har sagt mig
det . . Her ligger min Broder . . min Konge . . og
30 her min Mand . . de to ypperste og de to dydigste
Mænd i Norden . . Vær Vidne til min Ulyksalighed,
og lad den røre dig! . . Vær stolt deraf, at jeg for-
drer Hielp af Helges Fiende! . .

HOTHER

35 Ædleste Fyrstinde . . alt Fiendskab er forvilst . .

¹⁾ Han løber hen til Hialte og Gevar gaær.

²⁾ Hialte falder om i sin Vens Arme og døer. Hother bærer ham derpaa hen og lægger ham ved Fødderne af Rolf's Læg.

for evig forviist af mit Hierte . . men . . Jeg kan kun svare dig med Taarer . .

RUDE

Ingen Taarer Hother! . . Blod, Blod, Forrædernes Blod, er det, som jeg fordrer af dig . . 5

HOTHER

Væ mig, at jeg skulde lade mig forlede til at sværge Hiartvar Troeskab! . . Ak Rude! . . Jeg kan ikke.

RUDE

Du kan ikke . . den har du tilsoeret Troeskab, 10 som myrdede sin Konge . . den nedrigste af alle Forrædere . . Vel! . . Jeg kiender dig nu, Vanslægtede . . Søn af Hothbrod! . .

HOTHER

Din Sorrig gjør dig bitter, Fyrstinde . . Men jeg 15 vil give dig Tid til at undskyld mig . . til at overvele, om man bør spøge med Løfter¹⁾.

RUDE

Nei Hother! . . du bør ikke spøge med dem . . Men jeg har og gjort et Løfte, hvormed jeg ikke 20 vil spøge . . og det er, at jeg ikke vil undskyld dig . . ved Odin, ikke førend du toer dine Hænder i Hiartvars Blod! . . HOTHER

Ha Gevar, Gevar! . . 25

RUDE

Rolf! . . ulyksalige Konge, er da ingen som vil hævne din Død? . . Ingen paa Jorden? . .²⁾

ALULDE

Lader os flye min Rude! . . den Troeløse . . at de 30 i det mindste ikke drive Spot med vore Taarer! . .³⁾ eller forlad mig! . .

¹⁾ Viggo kommer hemmetighedsfuld ind, og seer sig nøje rundt omkring. Han bliver staaende bagerst paa Skuepladsen, uden at nogen 35 endnu bliver ham vaer.

²⁾ Viggo gaar nærmere og Alulde seer ham.

³⁾ Hun vil gaae, men bliver staaende ved Hjaltes Læg, saaledes at hun vender Ryggen til Skuepladsen.

ROLF KRAGE

371

TREDIE OPTRIN

RUDE. ALUILDE. HOTHER. VIGGO

VIGGO

Hvorhen min Aluilde? . .

5 RUDE

Retfærdige Guder, det er Viggo . . og uden Saar! . .

VIGGO

Du vender mig Ryggen, min Aluilde? . .

ALUILDE¹⁾

10 Ikke krøb du i Skiul, ædle Hialte . . du frygtede ikke for at see et blot Sværd, men gik Døden frivillig i møde, for at hævne din Konge . . da du dog kunde have skiult dig, hos din troelovede Signe! . .

VIGGO

15 O i Guder, var min Marter ikke stor nok, at du og . . du og vil dræbe mig, min Aluilde? . .

ALUILDE

Rosen-Knoppen, naar den aabner sig en Foraars Morgen, er ikke saa smuk, som dine Saar, Hialte! . . du fikst dem for din Konge . . din Velgiører . . Omendskønt jeg veed dog ikke, at Rolf gav dig noget herligt Glenodie . . du lovede ikke, men du holdt . .

VIGGO

25 Jeg forstaaer dig . . men ved alt, hvad der er helligt . . endnu engang . . jeg besværges dig Aluilde, hør din Viggo, førend du fordømmer ham! . .

ALUILDE²⁾

30 Min Viggo? . . Har du glemst, at du var din Konges, og erindrer, at du er min? . . Forræder! . .

RUDE

Hør ham, Aluilde, førend du fordømmer ham!

HOTHER

Viggo en Forræder? . . Hvilken Ubillighed!

35 ¹⁾ Hun vender Viggo endnu Ryggen.

²⁾ Hun vender sig om til ham.